

Sınır mı, o da ne?

Her biri olağanüstü maceralara atılmış beş kişi. Öylesine tutkulular ki, ıssız denizler, çöller, zorlu tırmanışlar, dibi gözükmeyen kanyonlar onlara vız geliyor. Üstelik bugüne kadar yaptıklarıyla yetinmeyip, hemen yeni hedefler koyuyorlar kendilerine. Türkiye'den sıra dışı 5 sporcunun hikâyesi

DEMİR KADIN

Bahar Saygılı Ertürk

Önce suda, sonra bisiklet üstünde ve en sonunda koşuyla geçiyor saatleri. Öyle ki, dinlenmek için bir saniyesi bile yok. Ama Bahar Saygılı Ertürk, (29) ironman triatlonunun Türkiye'deki öncülerinden olmaktan şikayetçi değil. Marmara Üniversitesi Beden Eğitimi mezunu Ertürk, çocukluğunda yüzme, dalış ve buz pateniyle uğraştı. İlk kez 2001'deki Erkek Triatlonu'nda şansını denedi. Parkuru üç saatte bitirdi. Üç yıl içinde milli takım sporcusu oldu. Ancak olimpik mesafeler onu kesmiyordu. Çünkü hedefinde Ironman olmak vardı. Ironman triatlonu bu sporun en zorlusuydu. 3,8 kilometre yüzmesi, 180 kilometre bisiklet sürmesi ve en sonunda da bir maraton, evet 42 kilometre 195 metrelik bir maraton koşması gerekiyordu. 2011'de Fransa'da Aix'te yarı-ironman olmayı başaran ilk Türk kadın sporcunu unvanını aldı. Yine yarı-ironman dünya şampiyonalarında 2012'de 29., geçen yıl 34. sırayı aldı. "Parkurun özellikleri sebebiyle bugüne kadar beni en çok zorlayan yarıştı doğrusu. Koşu etabındaki tırmanışlar gerçekte çok zorluydu" diye anlatıyor geçen yılki yarışı. Bahar Ertürk bu yıl yine dünya şampiyonasına hazırlanıyor ama bir büyük hedefi de Türkiye'de ilk kez yapılacak Gloria Ironman Triatlonu'nu kazanmak. Gerçekten hazır hissettiğinde ise tam ironman yarışına katılacak.

Alp
Ulagay

KAR, BUZ, ÇÖL, DAĞ DİNLEMİYOR

Alper Dalkılıç

İletişim uzmanı Alper Dalkılıç, (36) on yıl önce sağlıklı yaşam için koşmaya başladı. 2010'da işyerindeki bir arkadaşından Türkiye'nin güney sahillerinde koşulan Likya Yolu Maratonu'nu duydu. Koşu ve aynı zamanda tırmanışlardan oluşan yarışta bir haftada 230 kilometre koşup ultramaraton dünyasına adım attı. Sonraki dört yılda, yedi kıtada, yedi çöl maratonu koştu. "Her koştuğum bir öncekinden daha zorlu geçti.

Antarktika'da 4 gün ekstrem soğukta koştuğundan sonra, daha zoru olmaz demiştim. Ama İzlanda'daki soğuk ve rüzgâr da altta kalmadı. Avustralya'da The Track Outback Race'te, bu kez aşırı sıcakta, 168 saatte 520 kilometre koştum." Dalkılıç altı ay önce tam zamanlı çalışmayı bıraktı. Artık yarış organizatörlüğü yapıyor ve haftada ortalama 120 kilometre antrenman koşusu yapıyor. Bundan sonraki hedefleri bu yıl Kaçkar Ultramaratonu ve Umman'daki Maskat Çöl Maratonu ile gelecek yıl Kanada'nın Yukon bölgesindeki kızaklı kar maratonuna katılmak.

Alper Dalkılıç
sevgilisi ve spor yoldaşı
Elena Polyakova
ile birlikte

HİÇ KORKUSU YOK

Jak Kamhi

Gökyüzünden, dev kanyonların tepesinden kendini boşluğa bırakmak pek kolay olmasa gerek. Ama İstanbullu Jak Kamhi, (36) öylesine tutkulu ki, bu atlayışları yapmaktan pek vaz geçecek gibi gözükmüyor. Ailede geleceğin işadamı gözüyle bakılan Kamhi kendi kurduğu işten sıkılıp 2006'da önce paraşüt eğitimi aldı. Ama bu da onu kesmedi. Bu işi daha iyi öğrenmek için pılı partiyi topladı, ABD'nin yolunu tuttu. Orada dört yıl boyunca Miles Daisher ile çalıştı. Paraşütün yanı sıra BASE Jumping'in, yani çok yüksek yapıların, kulelerin, uçurumların, kanyonların tepesinden atlama sporunun bütün inceliklerini de öğrendi. Sonra da atlayışlar peşi sıra geldi. Geçen yıl Daisher'le birlikte, 8 ay uğraştıkları projeyi hayata geçirerek, Erzincan'da Kemaliye Kanyonu'ndan 1500 metre yüksekten wingsuit'le (rüzgâr giysisi) atladılar. 30 saniye süren ve saatte 200 kilometre hıza ulaştıkları atlayış sonunda yere 130 metre kala paraşütlerini açıp yere kondular. Bugüne kadar 700 civarı uçaktan atlayış, 400 civarı da BASE atlayışı yaptı. Örneğin sırf ABD'deki

ünlü Grand Canyon'dan atlayabilmek için 5 saatlik bir tırmanış yapması gerekti. 30 saniyelik uçuşla kanyonun dibine indi. Şimdiki hedefi dünyada 24 saatte en fazla atlayış yapan BASE atlayıcısı olabilmek.

Jak Kamhi

